

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 stycznia 2019 roku znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. odmówił Z. S. prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że powodem odmowy przyznania prawa do emerytury było nieudowodnienie, na dzień 1 stycznia 1999 roku, co najmniej 15 letniego stażu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy oraz nieudowodnienie, na dzień 1 stycznia 1999 roku, co najmniej 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego.

(decyzja z dnia 28 stycznia 2019 roku k. 32 plik III akt ZUS)

Wnioskodawca uznał powyższą decyzję organu rentowego za krzywdzącą i w dniu 15 lutego 2019 roku złożył od niej odwołanie, wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury. Ubezpieczony podniósł, że w okresie od 1 września 1976 roku do 5 grudnia 1993 roku pracował w Spółdzielni (...) w D. pracował w warunkach szczególnych w pełnym wymiarze czasu pracy.

(odwołanie k. 3-5)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w zaskarżonej decyzji oraz o zasądzenie na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(odpowiedź na odwołanie k. 11-12)

Na terminie rozprawy w dniu 10 lipca 2019 roku, wnioskodawca oświadczył, że nie wnosi o przyznanie prawa do emerytury, albowiem wie o brakującym okresie stażu ubezpieczeniowego, a jedynie o ustalenie, jako pracy w szczególnych warunkach, okresu zatrudnienia w Spółdzielni (...) w D..

(stanowisko wnioskodawcy e-protokół rozprawy z dnia 10 lipca 2019 roku 00:03:54-00:06:41 płyta CD k.41)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił, co następuje:

Z. S. urodził się (...) z zawodu jest masarzem.

(bezsporne, nadto wniosek o emeryturę k. 1-3 plik III akt ZUS)

Ubezpieczony w okresie od 1 września 1974 roku do 5 grudnia 1993 roku pracował na stanowisku masarza w Gminnej Spółdzielni (...) w D..

(świadcstwo pracy k. nienumerowana akt osobowych koperta k.36)

W okresie od 23 października 1979 roku do 20 października 1981 roku odbywał czynną służbę wojskową.

(książeczka wojskowa k.10 plik III akt ZUS)

Wnioskodawca od 6 grudnia 1993 roku do 30 września 2014 roku świadczył pracę w Poczcie Polskiej S.A. Region (...) w P. Urząd Poczty D.. W okresie od 6 grudnia 1993 roku do 31 grudnia 1998 roku wykonywał pracę w szczególnych warunkach.

(świadcstwo pracy k. 6 plik II akt ZUS, świadcstwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach k. 29 plik III akt ZUS)

W okresie od 1 października 2014 roku wnioskodawca był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku.

(zaświadczenie k.7 plik II akt ZUS)

Ubezpieczony od 1 maja 2015 roku przyznane miał świadczenie przedemerytalne.

(decyzja k. 12 plik II akt ZUS)

Wnioskodawca udowodnił okres składkowy wynoszący 24 lata, 16 dni, okres nieskładkowy wynoszący 2 miesiące, 18 dni łącznie 24 lata, 3 miesiące, 4 dni w tym okres pracy w szczególnych warunkach wynoszący 4 lata, 10 miesięcy, 8 dni.

(wyliczenia ZUS k. 31, decyzja k. 32 plik III akt ZUS)

W dniu 3 grudnia 2018 roku Z. S. złożył wniosek o emeryturę.

(wniosek k. 1 – 3 plik III akt ZUS)

Decyzją z dnia 28 stycznia 2019 roku znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. odmówił Z. S. prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że powodem odmowy przyznania prawa do emerytury było nieudowodnienie na dzień 1 stycznia 1999 roku co najmniej 15 letniego stażu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy oraz nieudowodnienie na dzień 1 stycznia 1999 roku co najmniej 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego.

(decyzja z dnia 28 stycznia 2019 roku k. 32 plik III akt ZUS)

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle, zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych, odwołanie Z. S. podlega oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1270) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura, po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat- dla kobiet i 65 lat- dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zaś ust. 2 w/w przepisu stanowi, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Stosownie do art. 32 ust. 1 powołanej ustawy, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Ustęp 2 tego przepisu stanowi natomiast, że dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ust. 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych. Ustęp 4 cytowanego przepisu stanowi, że wiek emerytalny, o którym mowa w ustępie 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ustępie 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych. Przywołane przepisy dotychczasowe to Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., Nr 8, poz.43 z późn zm.).

W myśl § 2 tego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ustęp 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

W § 3 ustawodawca wskazał, że za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany „wymaganym okresem zatrudnienia” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i **25 lat dla mężczyzn**, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia. Z kolei § 4 tego rozporządzenia stanowi, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A stanowiącym załącznik do tego rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Należy podnieść, że Z. S. przyznał, iż nie ma 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych na dzień 1 stycznia 1999 roku.

W związku z tym, że odwołujący się nie spełnił warunku w postaci 25 lat ogólnego stażu ubezpieczeniowego, Sąd pominął analizę pozostałych przesłanek, w tym spełnienia wymogu 15 lat wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Niespełnienie, bowiem, chociażby jednego z warunków wymaganych w art. 184 ustawy, czyni odwołanie ubezpieczonego bezzasadnym. Gdyby, nawet, Sąd uznał, że wnioskodawca udowodnił, w toku procesu, że, we wskazanych przez siebie, okresach pracował w szczególnych warunkach, to nie zmienia to faktu niespełnienia przesłanki ogólnego stażu ubezpieczeniowego. W okolicznościach sprawy, ustalenie, czy wnioskodawca pracował w warunkach szczególnych, byłoby żądaniem ustalenia prawa na przyszłość. Norma prawna art. 184 cytowanej ustawy, konkretyzuje przesłanki nabycia prawa do emerytury, zatem wykluczony jest stan, gdy, bez spełniania jednej z normatywnych przesłanek, strona będzie dochodziła ustalenia prawa na przyszłość.

Sąd Okręgowy, dokonując wskazanej oceny prawnej, miał przy tym na względzie pogląd Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, wyrażony w wyroku z dnia 29 kwietnia 1993 roku w sprawie o sygn. akt III AUr 316/93 (OSA 1993/10/41), stwierdzającym, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, **brak jest podstaw prawnych do ustalania** w sentencji wyroku, w **oparciu o art. 189 k.p.c.** okresów zatrudnienia lub innych składkowych i nieskładkowych, o ile okresy te nie rzutują na prawo do świadczenia lub jego wysokość, jak również, analogiczny pogląd wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 13 marca 1995 roku w sprawie o sygn. akt III AUr 1096/94 (OSA 1995/11-12/77).

Mając na uwadze wskazane okoliczności Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie Z. S. jako niezasadne uznając tym samym prawidłowość wydanej w dniu 28 stycznia 2019 roku, decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w P..

Na podstawie **art. 98 k.p.c.**, Sąd Okręgowy, w postanowieniu z dnia 24 lipca 2019r., uzupełniającym wyrok z dnia 10 lipca 2019r., orzekł o kosztach zastępstwa procesowego ,

na podstawie **& 9 ust. 2** rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10. 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U z (...) . . poz.265 z późn. zm)

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy